

ks. Grzegorz Siedlarz SCJ

Michał Chodkowski

INFORMACJE DLA KANDYDATÓW DO LITURGICZNEJ SŁUŻBY OŁTARZA

Kim jest ministrant?

Ministrant (z łacińskiego *ministrare* – służyć, posługiwać, pomagać) to członek Liturgicznej Służby Ołtarza wykonujący posługę przy sprawowaniu Mszy Świętej oraz innych obrzędów liturgicznych. Ministrant służy Bogu przy ołtarzu przyczyniając się do tego, aby liturgia była piękna.

1. Ministrant jest **POMOCNIKIEM** przy sprawowaniu Mszy Świętej i podczas innych nabożeństw liturgicznych.
2. Ministrant jest tym, który **NIESIE ZNAKI**. Ministrant niesie pewne określone przedmioty, które są niezbędne w liturgii i mają w niej szczególnie ważne znaczenie. Te znaki mają ludziom wierzącym coś przedstawiać i wskazywać na "inną rzeczywistość" – a więc na Boga.
3. Ministrant powinien sam **BYĆ ZNAKIEM**, to znaczy powinien świadczyć o Bogu nie tylko podczas liturgii, ale także w życiu codziennym.

Ministrant przez służenie wskazuje, że każde nabożeństwo liturgiczne sprawowane w kościele jest nie tylko sprawą księdza, lecz także całej parafii i wszystkich wiernych!

Kiedy wchodzę do kościoła...

1. **Pokazuję, że jestem ochrzczony:** końce palców zanurzam w wodzie święconej i czynię znak krzyża świętego! Znak krzyża uczyniony wodą święconą przy wejściu do kościoła powinien przypominać mi o tym, że jestem ochrzczony.
2. **Zanim zajmę miejsce w kościele albo udam się do zakrystii, przyklękam przed Najświętszym Sakramentem, który jest w tabernakulum, i modłę się przez chwilę!**

***Tabernakulum** to szafka stojąca na środku ołtarza przyściennego, na osobnej podstawie w pobliżu ołtarza głównego lub w osobnej kaplicy. Tabernakulum służy do przechowywania Najświętszego Sakramentu.*

***Wieczna lampka** wskazuje, że w tabernakulum znajduje się Najświętszy Sakrament. W Najświętszym Sakramencie jest rzeczywiście obecny Jezus Chrystus.*

W zakrystii...

Zakrystia jest to pomieszczenie znajdujące się w każdym kościele. Przechowuje się w niej naczynia, księgi i szaty liturgiczne; zaś kapłan, ministranci, lektorzy i inni usługujący przygotowują się tam do uczestnictwa w liturgii.

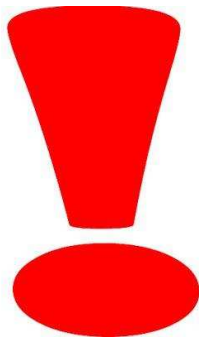
Po wejściu do zakrystii należy przywitać tam przebywających pozdrowieniem ministranckim:

- Króluj nam Chryste!

Odpowiedź na pozdrowienie:

- Zawsze i wszędzie!

W ten sposób członkowie Liturgicznej Służby Ołtarza pozdrawiają księży, braci, siostry zakonne, siebie wzajemnie oraz innych usługujących (np. szafarzy).

Jak powinienem się zachować w zakrystii?

ZAKRYSTIA NALEŻY DO KOŚCIOŁA!

- rozmawiamy w niej tylko cicho (szeptem)!
- zdejmujemy czapkę!
- nie spożywamy w niej nic (nie żujemy gumy!)

Punktualność ministranta...

Na swój dyżur ministrancki nie przychodź nigdy w ostatniej chwili, ponieważ:

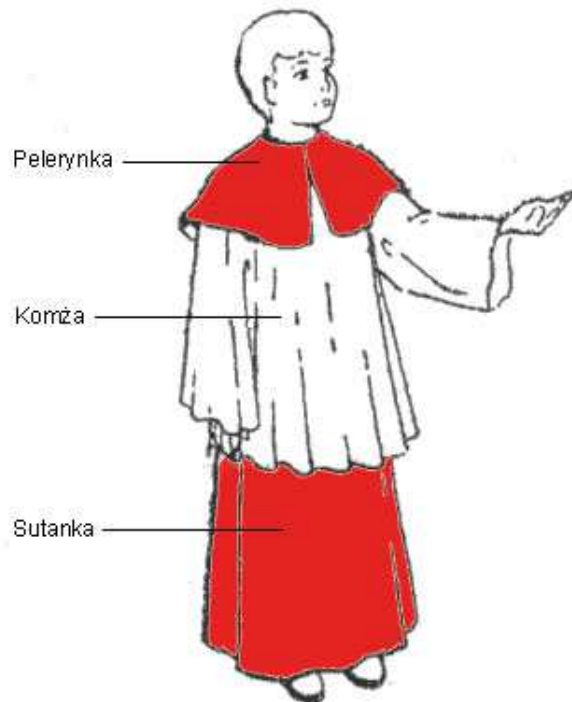
- musisz założyć swój strój - komżę lub albę,
- być może będziesz musiał jeszcze coś przenieść do prezbiterium (czyli tej części kościoła, w której znajduje się ołtarz główny),
- może trzeba będzie jeszcze coś ustalić z księdzem lub lektorem,
- ważne są jeszcze dwie minuty cichego skupienia i modlitwy przed rozpoczęciem liturgii.

Dlatego niezbędny jest pewien określony czas do przygotowania - minimum to 20 minut przed wyznaczonym czasem Mszy Świętej czy nabożeństwa!

Co oznacza ubiór ministrancki?

Kandydaci przez czas przygotowawczy nie noszą żadnego stroju liturgicznego. Dlatego ważne jest, aby przychodzić ubranym schludnie:

- niedopuszczalne są krótkie spodnie czy dresy, buty sportowe (np. "korki"),
- w niedziele czy święta należy ubrać się w koszulę z kołnierzem i spodnie oraz buty wizytowe.

Strojem aspirantów jest komża, czyli biała, krótka szata liturgiczna. Ministranci noszą dodatkowo sutanki i kapturki w odpowiednim dla danego dnia kolorze. Lektorzy noszą długie, białe szaty - alby, które przewiązane są cingulum.

Szaty liturgiczne, jak każda rzecz używana w liturgii, powinny być otoczone dbałością i szacunkiem. Dlatego należy pamiętać, aby:

- po skończonym dyżurze odwiesić je do szafy lub złożyć i zabrać ze sobą,
- nie były brudne lub pomięte,
- **nie chodzić do toalety w stroju liturgicznym!**

Ministrant jest znakiem, więc również szata ministranta powinna coś przedstawiać – czyli być znakiem.

Postawy podczas liturgii...

Chodzenie:

- nie biegamy i nie spieszymy się,
- idziemy spokojnie i równym krokiem,
- zwracamy uwagę na odstęp przed tym, kto cię poprzedza.

Stanie:

- nie stać krzywo (nie garbimy i nie chwiejemy się), nie opieramy się o nic.

Siedzenie:

- nie garbimy się,
- nie oglądamy się na boki i za siebie,
- ręce powinny spoczywać na kolanach.

Kłęczenie:

- jeśli nie trzymasz nic w rękach, wówczas złóż je.

Skłon głowy:

Skłon głowy lub ciała symbolizuje cześć i błaganie. Wykonujemy go np. podczas wymawiania imion Trzech Osób Boskich, imienia Jezusa lub Maryi czy przyjmowania błogosławieństwa. Wykonują go także w niektórych przypadkach ministranci, np. podchodząc lub odchodząc z posługą od biskupa.

Skłon ciała:

Skłon ciała jest również znakiem czci i uwielbienia. Jeśli w jakimś kościele nie jest przechowywany Najświętszy Sakrament (nie ma "wiecznej lampki"), wtedy skłaniamy ciało przed głównym ołtarzem albo przed krzyżem. Skłon ciała wykonujemy także przechodząc przed biskupem, a także w odpowiednim momencie podczas odmawiania wyznania wiary oraz na słowa "Jezu Chryste..." podczas "Chwała na wysokości".

Przyklęknięcie:

Przyklękamy zawsze na prawę kolano, dotykając nim posadzki.

Przyklęknięcie jest najważniejszym znakiem czci i uwielbienia - adoracji.

Przyklękamy zawsze na prawe kolano w stronę tabernakulum wchodząc do kościoła, przechodząc przez środek kościoła lub schodząc do zakrystii w trakcie Mszy Świętej. Gdy wystawiony jest Najświętszy Sakrament, obowiązkowo klękamy w Jego stronę na obydwa kolana!

Złożenie rąk:

Ręce powinny być zawsze złożone na wysokości piersi i skierowane ku górze.

Kiedy należy złożyć ręce?

Gdy jako ministrant nie niesiesz żadnego przedmiotu.

MODLITWY MINISTRANTA:

Modlitwa przed Mszą Świętą:

Oto za chwilę przystąpię do Ołtarza Bożego. Do Boga, który rozwesela młodość moją. Do świętej przystępuję służby. Chcę ją dobrze pełnić. Proszę Cię Panie Jezu o łaskę skupienia, by myśli moje były przy Tobie, by oczy moje były zwrócone na ołtarz, a serce moje oddane tylko Tobie. Amen.

Przed samym wyjściem:

Ksiądz: Wspomożenie nasze w imieniu Pana.

Ministranci: Który stworzył niebo i ziemię.

Modlitwa po Mszy Świętej:

Po zejściu do zakrystii:

Ksiądz: Błogosławmy Panu.

Ministranci: Bogu niech będą dzięki.

Boże, którego dobroć powołała mnie do Twojej służby, spraw, bym uświęcony uczestnictwem w Twych tajemnicach, przez dzień dzisiejszy i całe me życie, szedł tylko drogą zbawienia. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

ZASADY MINISTRANTA

1. Ministrant kocha Boga i dla Jego chwały wzorowo spełnia swoje obowiązki.
2. Ministrant służy Chrystusowi w ludziach.
3. Ministrant zwalcza swoje wady i pracuje nad swoim charakterem.
4. Ministrant rozwija w sobie życie Boże.
5. Ministrant poznaje liturgię i żyje nią.
6. Ministrant wznosi wszędzie prawdziwą radość.
7. Ministrant przeżywa Boga w przyrodzie.
8. Ministrant zdobywa kolegów w pracy i zabawie dla Chrystusa.
9. Ministrant jest pilny i sumienny w nauce i pracy zawodowej.
10. Ministrant modli się za Ojczyznę i służy jej rzetelną pracą.

Wskazania dla Liturgicznej Służby Ołtarza

1. Pełniący posługę przychodzą do kościoła przynajmniej 15 minut przed rozpoczęciem liturgii. Czas ten przeznaczamy na modlitwę, na duchowe przygotowanie się do uczestnictwa w Eucharystii lub nabożeństwie oraz na ubranie się, przygotowanie potrzebnych rzeczy, pomoc w ubraniu celebransa.
2. Przychodząc do kościoła udają się najpierw przed Najświętszy Sakrament w tabernakulum, aby oddać pokłon Chrystusowi. **Powinni więc wchodzić głównym wejściem do kościoła.** Jeżeli ktoś wchodzi przez zakrytą, to nie przyklęka w kąciку, lecz udają się przed ołtarz, gdzie jest obecny Pan Jezus.
3. Udział służby liturgicznej we Mszy Świętej nie może ograniczyć się do wykonywania powierzonych im czynności. Posługa ma ich prowadzić do pełniejszego włączania się w święte obrzędy, aby uczestniczyć w nich "świadomie i owocnie".
4. Spełnianie określonych czynności w liturgii nie może mieć charakteru występu, lecz posługi. Należy więc podkreślać przekazywaną treść, a nie samego siebie.
5. Wszyscy członkowie zespołu liturgicznego pełniący posługę w prezbiterium biorą udział w procesji wejścia i uczestniczą w całej liturgii na swoich miejscach. Do zakrytą wychodzą tylko w razie konieczności (nie schodzić do zakrytą w trakcie kazania!).
6. Swoje czynności wykonują we właściwym czasie, bez pośpiechu, nigdy przed zakończeniem czynności poprzedzającej.
7. Do Komunii Świętej przystępują pierwsi przed pozostałymi wiernymi.
8. Swoją postawą i zachowaniem się dają wiernym przykład właściwego i pełnego uczestnictwa w Eucharystii.